

قرآن کریم

سوره مبارکه احزاب
آیه ۲۳

صبر واقعی

چه جمله مسخره‌ای است این که می‌گویند: «آن قدر صبر کردم که زیرپایم علف سبز شد!» مگر کسی که صبر می‌کند، دست روی دست می‌گذارد و سر جای خودش می‌ایستد؟ این که نشد صبر! صبر می‌خواهی بیا و در کربلا ببین. صبور کیست؟ مسلم بن عوسجه؛ یار وفادار سیدالشهدا. منتظر چیست؟ شهادت؛ همان که یک عمر در انتظارش تلاش کرده است! قاضی کیست؟ اباعبدالله الحسین؛ همو که بالای سر مسلم بخشی از این آیه را تلاوت فرمود:

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ
وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا

از میان مؤمنان مردانی‌اند که به آن چه با خدا عهد بستند، صادقانه وفا کردند. برخی از آنان به شهادت رسیدند و برخی از آن‌ها در انتظار (شهادت) هستند و (در پیمان و مواضع خود) هیچ تغییری و تبدیلی ایجاد نکرده‌اند. (احزاب، ۲۳)

راستی؛ ای کسانی که منتظر وصال یار هستید، باید به پا خیزید، باید به راه بیفتید، باید گام به گام خودتان را نزدیک کنید به کربلا که پیاده روی اربعین نزدیک است...

